

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Rubricis Missarum Communis Sanctorum. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

De Festis, in quibus cantandæ sunt duæ Missæ. 291

Vigilias Mortuorum; quia in Missâ de Requiem fieri non potest Commemoratio illius de quo fit Officium. Hoc loco monentur Sacerdotes, Sacrificium Missæ Defunctorum hac die applicâdum esse omnibus Defunctis, ex intentione Ecclesiæ: neque ideo fit iniuria ijs, pro quibus quotidiana forte extat obligatio Missæ. præualet enim lex tacita rationabilis Ecclesiæ priuatae legi testatorum.

19 In Absolutione solemnî Defunctorum hac eadem die, quia solent multi circuire sepulchra, illud obseruare debent, quod vltima Absolutio facienda erit ad lecticam mortuorum, cum *v.g. Libera me longiori, & Oratione, Absolue*, in numero plurali: quæ habetur inter Psalmos Graduales. Eadem autem hinc militat ratio, qua *Burchardus suprà pag. 13.* nos monuit, vltimo semper loco recitandam esse in Missâ orationem *Fidelium*, quæ est Generalis pro Defunctis, post Collectas speciales, vt hæc vltima ceteras colligat. Ad alia verò sepulchra posunt distribui Responsoria Nocturnorum, addendo singulis *v. Requiem*, vii fit in tertio & sexto. Fiat aspercio & incensatio ter, in medio, & dextris, & à sinistris, cum Orationibus, vt in Missali, de pluribus, omissis Secretis. Post Orationem non dicitur *Requiem*, &c. nisi post vltimam Absolutionem, quæ fit in medio Ecclesiæ; cui additur per

Cantores, *Requiescant in pace. Amen.*

20 Vbi fiunt alia solempnes Missæ pro Episcopis, Canonicis, & alijs, ne tamen omittatur Missa de die infra Octauam omnium Sanctorum: argumento à fortiori sumpto ab ijs quæ diximus num. 18. etenim Missâ hæc de Requiem vicem gerit Anniversarij; quod non excludit Missam concordantem cum Officio. Vide pag. 10.

21 Addam hoc loco, quod initio Aprilis, & in fine Maij, seu initio Iunij, aliqua Sanctorum Festa mutant ritum à tempore non Paschali ad Paschale, & è conuerso, Missæque Officia, si propria desint, sumenda erunt de Communione: sed Missâ S. Barnabæ dicuntur vt in Festo S. Marci, præter Orationes, Epistolam, & Euangelium.

22 Denique, vbi celebratur Festum sanctissimi Rosarij ex Decreto Gregorij XIII. de quo dicemus in Commentarijs Breuiarij, ne tamen dicatur ea Missa, quæ nomine Rosarij circumfertur, concessâ tantum Ordini Prædicatorum à sacra Rituum Congregatione die 25. Junij 1622. & prohibita fuit alijs eodem die, & rursum die 8. April. 1628. sed fiat Missâ vt in Festo sanctæ Mariæ ad Nives; quod obseruatur in Aede Lauretana, ex Synodo Diœcesana 1626. vel vt in Nativitate, mutato nomine in Festiuitatis; quod fit Bononiae: sed illud prius magis placet.

De Rubricis Missarum Communis Sanctorum. XVI.

1 C ommunes Missæ inseruiunt tum celebrandis Sæctorum aliquorum Festis quæ habentur in Calendario, & nihil habent proprium, vel non habent omnia, vt videre est in Proprio Sanctorum; tum celebrandis eo-

rum Festiuitatibus qui extra Calendarium occurunt in pluribus locis, præsertim verò Patronis locorum, & Titularibus Ecclesiarum, qui omnino nihil habent proprium in Missali.

2 Est autem liberum cuicunque re-

O o 2 citate

citare Missam quam maluerit ex eodem Communi, vbi sunt plures Missæ, & multò magis Epistolam, & Euangelium, ex ibidem assignatis, vt habetur in *Rubricis ante Commune unius Mart. non Pontificis, & ante Missam de pluribus Martyribus tempore Paschali*. Maximè verò decet illud Euangelium legere, quod in Officio habet Homiliam in Breuiario approbatam, vt concordet Missa cum Officio, quamquam in Octauario nostro Homiliae nunc habentur de quoquis Euangelio quod in Missali legitur.

3 Et quidem de Festo Patroni loci, seu Titularis Ecclesie meminit *Microl. c. 43.* & ex generali fieri consuetudine, docet *Radulph. Prop. 17.* Ad quod Festum, scilicet Patroni loci, tenentur etiam Regulares eiusdem loci, non autem ad Octauam celebrandam, ex Decreto S. Rituum Congregationis, ad populorum excitandam pietatem erga Santos eorumdem Patronos locorum.

4 Porro Missæ Communes de Sanctis numero 24. ad sex titulos reducuntur, Apostolorū, Martyrum, Confessorum, Virginum, Mulierū sanctorum, & Dedicationis Ecclesiarū: Apostolorum autē Missa de Vigilia tantum est communis. Martyrum Missæ sūnt, vel plurimæ, vel Pontificis & Martyris, vel non Pontificis, vel extra tempus Paschale, vel tempore Paschali. Quo tempore, ut ait S. Ambros. Sermone 74. dignum & congruum est, ut post latitudinem Paschæ, quam in Eccle-

sia celebremus, gaudia nostra cum SS. Martyribus conferamus, qui confortes fuerunt Dominicæ passionis, & ideo de his Missæ Paschales habentur, non de alijs; in quorum Missis communibus additio fit solummodò cantici Paschalis *Alleluia*, vt dicitur in *Rubrica ante Commune plurimorum Martyrum extra tempus Paschale*.

5 Confessores autem: quam vocem non accipimus ut apud antiquos, pro ijs qui Christi fidem interpellati coram fidei hostibus confessi sunt, vel experti aliquod tormentum, non tamen occubuerunt (lege Cyprianum Epistola 7. & 9. cum Schol. Pameli) sed accipimus, ex hodierno vsu, pro ijs qui sanctè vixerunt, qui vel sunt Pontifices, vel Doctores, vel non Pontifices, vel Abbates.

6 Virgines item vel vna, vel plures, vel Martyres etiam, vel non Martyres. Mulieres denique sanctæ vel sunt Martyres, non Virgines; vel neque Virgines, neque Martyres.

7 De quibus Missis, Euangelijs & Epistolis mentio est apud Durand. lib. 7. à cap. 43. ad 47. Ante S. Gregorium nulla est mentio Missarum de Communi Sanctorum: in cuius *Sacramentario* adsunt Missæ de Communi Martyris, & plurimæ; vnius Confessoris, & plurimæ; Virginum, & Martyrum. Pamelius in tertio libro *Sacrament.* facit earum auctorem maiori ex parte Alcuinum.

8 Rubrica illa, videlicet,

Commune Martyrum tempore Paschali, scilicet à Dominica in Octaua Paschæ, usque ad Vigiliam Pentecostes,

Causam apertam habet: quia infra Octauam Paschatis, & à Vigilia Pentecostes usque ad Trinitatem, neque

etiam de Patrono fit Officium sine privilegio. Quod si ijs diebus cantanda sit Missa ob concursum populi, quod conce-

conceditur in 1. par. Rubr. tit. 6. abs-
quæ dubio Missa erit ut in tempore
Paschali; quia tempus Paschale ter-
minatur in Sabbato ante Trinitatem,
ut suprà docuimus: quod etiam nota
pro Votivis solemnibus pro re graui,
de aliquo Sancto, aut pluribus, per eos
dies celebrandis, quæ non prohiben-
tur in Rubricis generalibus.

9. Dedicatio Ecclesiæ anniuersaria
celebratur; cuius nomina sunt multa,
& varia. Nam Ecclesia vox Græca est,
& concessionem significat, *A&E. 19.* seu
conuocationem, *ex Cyrillo Catech. 18.*
dicta etiam est. Cœnaculum, à cœna
Domini, apud *Baron. anno 57. & 59.*
Dominus Dei, Orationis; Dominicum,
quasi Dei locus; Templum; quasi te-
stum amplum; Basilica Regis regum,
Martyrium, Confessio, & Oratorium.
lege *Durand. lib. 1. de Ritibus cap. 1.*
iure igitur Dedicatio celebratur. Ex au-
toritate Apostolica, inquit *R. Adulph. Propof. 17.* Constantinus edixit, *ex Eusebio lib. 4.* Athan. docuit *Apolog. 2.*
S. August. habuit in eadem Sermo-
nem 252. de Tempore, & alios. Extant
Canones Felicis IV. & Gregorij I. de
Consecr. Dist. 1. cap. 17. Solemnitates.
vbi affertur exemplum Christi con-
currentis ad Encœnia, id est, Dedi-
cationem Templi Ierosolymitanæ, *Ioan-*
nis 10. Dedicantur autem, ait *Alcu-*
nus de Cœna Domini, ut in eis inuitetur
aduentus Angelorum, & homines in
eas intrantes etiam ab exili cogitatione
se contineant. *Solne calceamentum de*
pedibus tuis: locus enim, in quo stas, ter-
ra sancta est. hæc ille. *S. Thom. 3. part.*
quaest. 85. art. 3. ad quartum. Ideò, ait,
consecratur Ecclesia, quia sancta est
Ecclesia sponsa Christi, & cum Octauia
celebratur, *de Consecr. Distinct. pra-*
dicta, ad denotandam gloriosam Resur-

rectionem futuram eiusdem. Hæc ibi.

10. Nota parenthesim in Oratione
Secreta huius Missæ: ea enim verba,
quæ parenthesis clauduntur, omitti de-
bent, cùm dicitur Missa de Dedica-
tione alicuius Ecclesiæ, quæ non est
eadem ipsa, in qua celebratur; ut in
Dedicatione Basílicarum Saluatoris
& Apostolorum Petri & Pauli, quæ
ab vniuersis celebrantur, extra eas-
dem Ecclesiæ; & in Dedicationibus
Cathedralium Ecclesiarum, quæ ita
bentur celebrati ab omnibus diœce-
sanis. Me præsente, ad hunc finem
facta est parenthesis, quam ferè om-
nes ad hanc fortè diem ignorauere.
Collecta & Secreta habentur in *Sacra-*
mentar. Gregor.

In Dedicatione Ecclesiæ Cathedra-
lis, quæ (ut inhuimus, & in secundo
Tomo docemus) celebrari debet à
Clero ciuitatis, & Diœcesis, dicitur
Credo, etiam extra propriam Ecclesiæ;
sicuti fit in Dedicationibus Basílicarum
Saluatoris & Apostolorum Petri
& Pauli, etiam extra eorum Basílicas,
ob rationem allatam, cùm de Symbolo
ageremus pag. 38. quia & eodem modo
quo totus Orbis veneratur Basílicas,
Cathedralē alteram Vrbis, hoc est,
Saluatoris, alteram quasi Cathedralem,
nempe SS. Apostolorum; debet vna-
quaque ciuitas & Diœcesis magis mi-
nusve suam venerari Cathedram:
& extra eamdem, in eiusdem gratiam,
recitare Symbolum in Missa. Ratio
vero eorum, qui dicunt, idèo recitari
Symbolum in Dedicatione Cathedra-
lis Ecclesiæ, quia etiam extra eam-
dem est primæ classis, non sufficit:
quia Festum sancti Ioannis Baptistæ
est primæ classis ubique, & tamen ex-
tra propriam Ecclesiæ non dicitur
Credo. Neque item alia ratio satisfa-

O o 3 cit

294 Comm. in Rubr. Missalis. Pars IV. Tit. XVII.

cit integrè; quòd nimurum Cathedra-
lis Ecclesia est propria cuiusque, &
potest dici Dedicatio propriæ Eccle-
siæ, de qua in Rubr. de Symbolo: quia
verè non est ita propria eo sensu quo
loquuntur Rubricæ Missalis & Bre-
uiarij de Dedicatione propriæ Ec-
clesiæ.

11 In ipsa die Dedicationis Ecclesiæ Missa dicitur ut suprà.

Ordo Romanus in Dedicatione Ecclesie. consecrationis Ecclesiæ. lege interim
Non est huius loci explicare ritum Tobiam nostrum par. 1. cap. 27. 28. 29.

12 In ipsa die Dedicationis Altaris dicitur Missa ut suprà.

Antiquitus siebat annua Dedicatio
Altaris, ex August. Serm. 252. 255. de
Tempore. Nam vnicuique Altari con-
secrato assistere Angelum Dei, pro-
bant exempla in Prato spir. Sophronij
cap. 4. & 10.

13 Plura quoque Altaria consecrari
in Ecclesia docet S. Gregorius libro 5.

Epist. 50. ubi agit de tredecim Alta-
ribus dedicandis, quidquid garriant
Hæretici.

14 Demum consecratur Altare,
ad indicandam sanctitatem Christi,
S. Thom. 3. par. quæst. 83. artic. 3.
ad 4. Plura lege de Altatibus apud
Tobiam nostrum par. 1. cap. 7.

De Rubricis Missarum Votuarum in fine Missalis.

X V I I.

1 **S**equentes Missæ Votiuæ, licet pro Sacerdotis deuotione quacumque
die dici possint per hebdomadam, quando Festum Duplex non oc-
currit: hoc tamen passim, nisi rationabili de causa, fieri non debet sed, quo-
ad fieri potest, Missa cum Officio conueniat. Cuique autem diei propria
Missa potest assignari, ut Feria secunda, nisi dicatur pro Defunctis, Missa
de sancta Trinitate, Feria tertia de Angelis, Feria quarta de Apostolis,
Feria quinta de Spiritu sancto, vel de sanctissimo Eucharistiæ Sacramen-
to, Feria sexta de Cruce, vel de Passione Domini, Sabbato de sancta Ma-
ria. In ipsis non dicitur Gloria in excelsis, nec Credo, nisi pro publica Ec-
clesiæ causa. In Missa autem beatæ Mariæ in Sabbato, & in Missa Ange-
lorum, dicitur tantum Gloria in excelsis.

2 Tempore Paschali in fine Introitus dicuntur duo Alleluia, & in fine
Offertoriū & Communionis additur Alleluia, ubi non habetur.

3 Missarum Votuarum de Trinitate,
de Angelis, de Spiritu sancto, de Cru-
ce, & de sancta Maria, auctorem ali-
quo modo diximus suprà in Rubric.

gener. 1. par. tit. 4. num. 3. pag. 9. fuisse
Alcuīnum. Docuimus etiam ibidem,
Cur Feriæ secundæ tributa fuerit Missa
de Trinitate, Feriæ tertiae de Angelis,
Feriæ